

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

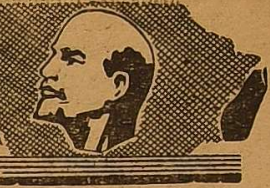
РІК ВИДАННЯ XXXVIII

№ 29 (1087)

6 ЖОВТНЯ 1972 р.

Ціна 2 коп.

Дошка ПОШАНИ

РІШЕННЯМ ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА ПРОФКОМУ НА ДОШКУ ПОШАНИ ГАЗЕТИ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ» ЗАНОСЯТЬСЯ:

- група географів другого курсу, що працювала в селищі Старі Шомполи колгоспу ім. Войкова Комінтернівського району (керівники О. Ф. Попичко та І. Л. Волошин);
- група другого, третього та четвертого курсів іспанського відділення факультету РГФ, що працювала у селі Сербка Комінтернівського р-ну (керівники тт. Єременко і Патлатий);
- М. Гаруткін, Л. Лонк, М. Місечко, С. Жечев, А. Грінчук — студенти першого курсу історичного факультету, що працювали у селі Сичавка колгоспу ім. Щорса Комінтернівського району;
- Н. Дубчак, В. Ревун, Г. Савлук та Г. Колеснікова — студенти четвертого курсу біологічного факультету, які трудилися на ланах радгоспу «Чорноморець» Овідіопольського р-ну;
- Т. Чібісова, Г. Іванова, О. Швець — студентки третього курсу філологічного факультету, що працювали на Кіровській птахофабриці (село Волково Комінтернівського району);
- Т. Кравченко, Т. Кириченко, Т. Каменева — студенти четвертого курсу хімічного факультету, що працювали у колгоспі ім. Мічуріна Комінтернівського району.

НАЙВАЖЛИВІША ПРОФЕСІЯ

Скільки існує світ, люди говорять, а часом й сперечаються з приводу професій. Звичайно, для кожного спеціаліста в своїй галузі його професія — найважливіша, найпочесніша. Але існує професія, про яку не сперечаються, бо давно вже всі знають, що серед усіх найважливіших, найдавніших й необхідніших є така, перед якою спеціалісти всіх професій залишаються в боргу. Ця професія — вчителя, наставника в житті, вихователя людини й громадянина.

Нема такої людини, у якій в глибині серця не залишився світлий образ того, хто відкрив йому шлях в країну знань, хто навчив розрізняти добро й зло, навчив грамоті життя. Правильно говорять, що недосконала пам'ять може не утримати дуже важливих подій життя, але навряд чи знайшлася б за всю історію людства людина, яка забула б свого вчителя.

Сьогодні ти студент, в тебе багато вчителів, старших товаришів-викладачів. Вони дають знання, які тобі належить передати наступному поколінню.

Часто можна чути від студентів: ось, після закінчення університету доведеться йти працювати вчителем. Це «доведеться» для вчителя образливо. Адже навіть той, хто так говорить, добре знає, наскільки почесна місія вихователя громадянина нашої країни, яке відповідальне завдання стоїть перед людиною, яка взяла на себе нелегкий труд вчити молодих, нашу зміну. Нехай у тебе є свої мрії й життєві плани, не зв'язані зі школою, але не забувай, що все ж головне твоє призначення в житті, призначення спеціаліста — бути вчителем, тою передаточною ланкою в загальній системі розвитку людського суспільства, через яку знання, що одержуєш ти, стануть надбанням всіх, з ким тобі доведеться працювати. До цього тебе зобов'язує високе звання спеціаліста, диплом про вищу освіту.

Минулої неділі наша велика багатонаціональна країна святкувала День вчителя. Студенти університету по праву святкували це свято. В цей день багато хто, я впевнений, замислився про свою долю, у багатьох радісно забилося серце від усвідомлення своєї причетності до великої справи передачі знань молодим громадянам нашої багатонаціональної сім'ї.

Зараз, коли наш народ готується до святкування 50-річчя добровільного союзу націй в радянській державі, особливо яскраво помітні успіхи країни в народній освіті.

І якщо безграмотні, забиті в минулому народності зробили величезні успіхи за 50 років, якщо національності, що не мали писемності, стали врівень з віком, перетворились у високорозвинені, то в цьому, перш за все, заслуга величезної армії вчителів.

Яке це щастя — бути спадкоємцем великої справи! Про те, щоб бути гідним цієї справи, потрібно думати вже зараз, на студентській лаві. Скоро, дуже скоро й для тебе пролунає перший шкільний дзвоник. Він буде дійсно першим, бо в цей день ти виступаєш в новій якості — вчителя, продовжувача благородної праці в ім'я світлих ідеалів людства, наставника й вихователя. І щоб твоя праця залишилась в пам'яті учнів, будь гідним не тільки великого минулого, але й ще більш великого майбутнього. Ти, вихователь молоді, втілиш в своїх учнях все найкраще, що отримав від своїх вчителів, і тобі належить навчити їх самовіддано служити великій справі, своїй Вітчизні.

ВАЖКО оцінити ту величезну допомогу, яку надали студенти трудівникам села на збиранні врожаю. Зараз, коли сільгосп роботи завершено, всі повернулися у стіни рідного університету, яскраво пригадуються деякі епізоди, факти, деталі праці на ланах Овідіопольського, Іванівського та Комінтернівського районів. Вони свідчать про сумлінність, з якою трудилися добровільні помічники знов бачив неозорі плантації кукурудзи, винограду, помідорів, бакчевих, купки людей, які, незважаючи на спеку, іноді — дощ,

підсумків роботи всіх груп у колгоспах і радгоспах. Але ось цікаві співставлення. Минулого року і в репортажах з сільгоспробит ми говорили про сумлінну працю геологів та географів на ланах колгоспів та радгоспів. І дуже приємно, що праця студентів високо була оцінена керівництвом колгоспів і радгоспів району. Отприклад: поруч з трудівниками села на Дошці пошани колгоспу «Маяк» Іванівського району з'явилися прізвища і студентів третього курсу геофаку Галі Пилипенко, Тоні Салатенко, Лори Кар-

тет комсомолу колгоспу «Маяк» Іванівського району Одеської області нагороджують грамотою студентів третього і четвертого курсів і керівництво геолого-географічного факультету Одеського держуніверситету за щорічне сумлінне ставлення до роботи на збиранні пізніх сільськогосподарських культур і активну участь в громадському житті колгоспу.

Голова колгоспу І. МІЛОСЕРДНИЙ, секретар партбюро П. ЧМІЛЬ, секретар комсомольської організації В. ЯКОВЛЄВ».

ПОПРАЦЮВАЛИ ДОБРЕ ТЕПЕР—ЗА НАВЧАННЯ!

уперто просувався вперед, звільняючи все більшу площу від щедрого врожаю.

Які ж підсумки? Взагалі, наші студенти працювали добре, розуміючи важливість їхньої праці для загально-народної долі врожаю. Було не завжди все гаразд. Були й недоліки, але, повторюю, взагалі, якщо оцінити труд наших студентів, то можна впевнено сказати, що попрацювали на славу.

Сьогодні ще немає конкретних

дашової, Ганни Бочевої. Ці ж дівчата, а також Валя Гончаренко нагороджені грамотою колгоспу за відмінну працю. Правління оголосило подяку також за хорошу роботу Марині Дейментовій та Тарасії Романовській. Керівництво колгоспу «Маяк» нагородило грамотою студентів, що працювали у селі Калинівка (географічне відділення, керівник — Б. Д. Тютюнник). Є сенс привести грамоту цілком: «Правління, партбюро та комі-

Відмінно працювали і геологи у колгоспі ім. Войкова Комінтернівського району під керівництвом О. Т. Нікіфорова. Колгоспники оголосили подяку кращим з групи другокурників двома Миколам — Поповичу та Вільдяєву, а всю групу нагородили грамотою.

Ми навели приклад тільки одного факультету. Грамотами та цінними подарунками нагороджено чимало студентів за сумлінний труд на ланах колгоспів та радгоспів.

Сьогодні студенти знову в аудиторіях (за винятком перших курсів, які теж роблять свій внесок на ланах у всенародну справу боротьби за врожай). Сільгосп роботи для більшості завершені. Зараз на порядку денному сумлінна праця по оволодінню знаннями. Сільгосп роботи трохи порушили навчальний процес, але вони не повинні вплинути на результати навчання. Слід ще більш сумлінно поставитися до свого головного обов'язку, щоб прийти до сесії і порадувати університет і країну успіхами у навчанні.

На фото: на збиранні винограду.

Обов'язок кожного комуніста

СЬОГДСНІ В УНІВЕРСИТЕТІ починаються заняття в системі партійної освіти.

Протягом поточного навчального року марксистсько-ленінську теорію будуть вивчати близько 1200 співробітників університету, з них понад 400 комуністів. В мережі партійної освіти створено 36 методологічних та теоретичних семінарів.

Новий навчальний рік в мережі партійної освіти починається в умовах всенародної підготовки до святкування 50-річчя утворення СРСР. Ця обставина накладає високу відповідальність на партійні організації, керівників семінарів, та пропагандистів в справі підвищення ідейно-теоретичного рівня партійного навчання.

В усіх ланках партійної освіти перші заняття присвячуються вивченню постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік». Ці заняття покликані допомогти слухачам глибоко

усвідомити марксистсько-ленінську теорію, програмні положення партії з національного питання, всесвітньо-історичне значення утворення й успішного розвитку нашої багатонаціональної держави, як втілення ідей пролетарського інтернаціоналізму. Виходячи з цих завдань, в навчальні плани всіх ланок партійного навчання внесені відповідні зміни і доповнення.

Партійні організації факультетів й закладів своєчасно почали підготовку до нового навчального року. Більшість з них заздалегідь укомплектували методологічні та теоретичні семінари школи основ марксизму-ленінізму. На засіданнях партійних бюро та зборах були затверджені керівники, консультанти та пропагандисти, а також проблеми і тематика цих семінарів.

На початку жовтня партійний комітет провів нараду керівників семінарів, на якій були обговорені особливості і завдання партійної освіти на майбутнє. Пів-

тання про готовність мережі партійної освіти до початку занять обговорювалось на засіданні партійного комітету. В своєму рішенні партійний комітет відзначив велику роботу по підготовці до початку занять партійних організацій юридичного, історичного, біологічного, філологічного факультетів. Разом з тим відзначились серйозні недоліки в цьому напрямку на факультеті романо-германської філології, механіко-математичному, хімічному та інших.

Завдання партійних організацій в поточному навчальному році — в тому, щоб й надалі удосконалювати організацію й зміст марксистсько-ленінської освіти кадрів, підвищення її ідейно-теоретичного рівня й сприяти мобілізації слухачів на втілення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС, виконання зобов'язань, взятих на честь 50-річчя утворення СРСР.

В. СВІТЛИЧНИЙ, член парткому університету.

Нещодавно в нашому університеті проходив III Всесоюзний симпозиум з хімії неорганічних фторидів. В його роботі брали участь представники на-

укових центрів Москви, Ленінграда, Києва, Мінська, Новосибірська, Томська та ін. На фото К. Рогожкіна; бесідуєть учасники симпозиуму.

ВІДБУЛИСЬ звітно-виборні збори партійної організації механіко-математичного факультету. Зі звітною доповіддю про роботу партійного бюро виступив секретар партбюро К. А. Норкіна.

В доповіді було вказано на те, що партійне бюро, парторганізація, комсомольська та профспілкова організації проводили роботу й досягли певних результатів по мобілізації всіх членів колективу факультету на виконання рішень

НОВІ ЗАВДАННЯ

XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, на гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР.

Комуністи Г. Д. Афіногенов, Р. А. Личковський, Н. С. Синюков, В. Т. Ружейников, П. М. Пилипенко у своїх виступах зупинилися на питаннях про ідеологічну роботу зі студентами, про виконання у них почуття обов'язку й громадянської відповідальності, про хід педпрактики, про стан учбової роботи на факультеті, про роботу агітаторів академгрупп, про військово-спортивну підготовку

Комуністи М. І. Гаврилов і М. Я. Тихоненко, А. А. Каспар'ян звернули увагу на те, що всі кафедри повинні приділити особливу увагу удосконаленню учбово-методичної роботи викладачів; деканат накреслив ряд важливих заходів по підвищенню успішності і відвідування студентів.

Комуністи П. С. Конавалов, С. Скороход, Н. І. Хмельова говорили про посилення вимогливості до студентів і викладачів, про роботу обчислювального центра, про участь студентів механіко-математичного факультету в трудовому семестрі.

Представник партійного комітету університету М. П. Краснянський в своєму виступі вказав на завдання партійної організації в учбовій, науковій та виховній роботі.

Партійні збори обрали партійне бюро в складі: К. А. Норкіна, Г. Д. Афіногенова, В. В. Гребенкіна, М. І. Гаврилова, Г. Я. Попова, Н. С. Синюкова, І. Є. Волошинової. Секретарем обрано К. А. Норкіна.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ПАРТОРГАНІЗАЦІЯХ

Вся робота парторганізації геофаку була спрямована на втілення в життя завдань, що прийняті XXIV з'їздом КПРС і XXIV з'їздом КП України, на підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Особлива увага парторганізації була приділена покращенню ідеологічної роботи серед студентів, якості викладання, підвищенню ефективності наукової роботи.

Великий резонанс в колективі факультету залишив Всесоюзний зліт студентів, якасрава програмна промова на зльоті товариша Л. І. Брежнєва. Комуністи факультету неодноразово обговорювали заходи по підвищенню активності студентства в громадсько-політичній роботі, покращенню якості навчання, розширенню участі студентства в науковій роботі кафедр і проблемних лабораторій. Геолого-географічний факультет щороку випускає близько 150 спеціалістів в галузі географії і геології. Загальна кількість студентів, що навчаються на денному, вечірньому та заочному відділеннях — понад 800 чоловік. Навчанням з предмету геолого-географічного циклу займаються 37 викладачів (4 професори, 22 доценти, 11 старших викладачів і асистентів). В складі факультету — 5 кафедр, 2 проблемні наукові лабораторії, 2 музеї, науково-дослідне судно «Одеський університет», ряд спеціальних учбових лабораторій і кабінетів.

Партбюро, деканат, завідувачі кафедрами і парторги, комсомольське і профспілкове бюро багато уваги приділили корективній учбових планів і програм з урахуванням найновіших досягнень науки та техніки. Були введені нові курси з економіки виробництва, програмування і електронно-обчислювальної техніки, систем управління. Особливо багато в цьому відношенні зроблено деканатом і методологічною комісією (голова доцент Л. І. Пазюк).

Протягом звітного року зміцнився зв'язок кафедр з проблем-

ГОЛОВНА ТУРБОТА

ними лабораторіями, де частина студентів пройшла виробничу практику, більше стало використовуватися наукове обладнання проблемних лабораторій в учбовому процесі. На XXVIII студентській конференції студенти факультету прочитали 33 доповіді. Ряд робіт відзначено грамотами МВССО СРСР (Гошуренко), республіканськими преміями (Шувалов), районними преміями (Авдейчик, Гузенко, Лесницький, Чуринова, Дадікіна, Земерова, Пишняк). А всього 155 студентів беруть участь в розробці наукових проблем при кафедрах і проблемних лабораторіях. Заходи по підвищенню якості викладання і більш широкому залученню студентства до наукової роботи разом з великою політико-виховною роботою, що проводиться колективом агітаторів, комсомольською і профорганізацією сприяли підвищенню успішності до 91,3 процента по підсумках зимової сесії і 93,5 процента — по підсумках літньої сесії.

Серед студентів 1—4-х курсів денного відділення нараховується 5 відмінників. Секретар комсомольського бюро В. Дадікіна — ленинський стипендіат. 193 студенти склали іспити тільки на «відмінно» і «добре».

Партбюро факультету підтримувало змагання комсомольців за 100-процентне складання ленинського залуку під девізом «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя». В звітному році студенти брали активну участь в суботниках, недільниках, будівництві учбового корпусу, в сільськогосподарських справах, в спорті, (по підсумках спартакиади факультет посів II місце в університеті), в роботі народної дружини тощо.

Дуже цікавим починанням, яке сприяло залученню студентів до управління учбовим процесом, є організація студентського деканату, до якого входять старости всіх курсів і представники комсомольського бюро. Очололює студентський деканат член комсомольського бюро комуніст Л. Асауляк.

Та в виступах комуністів на звітно-виборних зборах відзначалося, що партбюро ще не використало всі засоби для покращення роботи зі студентами, особливо у виховній галузі. Відвідування лекцій все ще залишалось не на належному рівні, були випадки недисциплінованості в гуртожитку, студенти беруть недостатню участь в художній самодіяльності тощо. Не можуть задовольнити результати роботи студентів над оволодінням марксистсько-ленінської теорії, бо все ще тут високий процент задовільнених оцінок, а всім студентам мають «двійки» з історичного та діалектичного матеріалізму і політичної економії. Причиною цього є відсутність належного контролю за підготовкою до семінарів, слабка робота комсомольської організації в галузі боротьби за відмінне оволодіння марксистсько-ленінською наукою. Партбюро, деканат факультету протягом звітного року багато уваги приділяли першим курсам. Звітно-виборні збори схвалили цю роботу з першкурсниками, відзначили необхідність подальшого здійснення неослабної уваги до першкурсників з тим, щоб досягти від них виконання всіх учбових завдань, активної участі в громадському житті, виховання почуття гордості за свій факультет і університет.

Звітно-виборні збори прийняли ряд важливих рішень, спрямованих на посилення всіх ділянок роботи факультету, виконання яких повинно покращити підготовку висококваліфікованих спеціалістів з зрілим марксистсько-ленінським світоглядом, активних будівників комунізму.

Ю. АМБРОЗ,
секретар партбюро геофаку.

До нового складу партбюро геолого-географічного факультету обрані т.т.: І. П. Зелінський, О. І. Полоса, Н. І. Шутова, Д. І. Богуненко, В. М. Рабул, О. Г. Топчєв, Г. О. Міщенко, В. П. Штирляев. Секретарем партбюро знову обрано Ю. О. Амброз.

В парткомі ОДУ

На черговому засіданні парткому комуністи обговорювали важливі питання: «Про роботу колективу хімічного факультету по реалізації заходів по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України», «Про стан художньої самодіяльності в університеті».

З першого питання було заслухано інформацію декана хімічного факультету доцента Н. Л. Оленович. В ході обговорення, в якому взяла участь комуністи А. А. Еннан та Л. Х. Калуст'ян, відзначено, що всі кафедри проводять велику роботу по виконанню заходів по реалізації рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. Партбюро та рада факультету регулярно слухають питання про хід виконання зобов'язань.

На факультеті підготовлено посібники з спецпрактикумів, спецкурсів, організовані лекції для вчителів, створений академічно-університетський центр з органічної хімії, успішно виконуються зобов'язання з господарської тематики. Більше уваги приділяється підготовці кадрів вищої кваліфікації.

Великого значення надається вивченню та пропаганді рішень з'їздів. Працюють теоретичні семінари, прочитано понад 400 лекцій для трудящих, проводяться бесіди зі студентами.

Комуністи звернули увагу на недоліки. Колективи ряду кафедр — фізичної, неорганічної хімії — ще недостатньо активно проводять роботу по впровадженню у виробництво завершених досліджень, нема навіть документів про одержаний економічний ефект. Нерегулярно ще проводяться Дні науки на підприємствах та районах області, а деякі підрозділи факультету зовсім не беруть участі у цих важливих заходах.

На засіданні парткому пропоновано заходи, які сприятимуть поліпшенню роботи в усіх галузях, посилять контроль з боку партбюро та партгруп за організацією роботи по виконанню зобов'язань і заходів по реалізації рішень з'їзду.

З другого питання доповідач комуніст М. П. Краснянський, комуністи Н. Л. Оленович, П. А. Некрасов, В. Г. Грановська, Л. Х. Калуст'ян, голова студклубу Е. А. Чечельницький, член профбюро біофаку В. М. Малаховська відзначили значні успіхи художньої самодіяльності. Відбувся огляд культурмасової роботи, присвячений 50-річчю утворення СРСР, самодіяльність університету успішно виступила на районному та міському фестивалях художньої самодіяльності, завоювавши перше місце серед вузів Одеси. Важливим заходом стала поїздка самодіяльності у Тбілісі, багато зроблено агіткультбригадами.

Разом з тим в роботі художньої самодіяльності факультетів мають місце значні елементи кампанійщини, партійні, комсомольські та профспілкові бюро більшості факультетів слабо працюють з культурним, не забезпечили регулярної участі своїх студентів в роботі студентських колективів (біологічний, геолого-географічний, фізичний факультет), не працює ансамбль бандуристів філологічного факультету. Слабо виступили на огляді 1972 року географи і, особливо, фізики. Мають місце істотні недоліки в роботі студклубу, особливо в справі підготовки і проведення університетських культурмасових заходів. Таке становище склалось через недостатню увагу з боку факультетських партійних і комсомольських організацій до питань культурмасової роботи.

Партком заслухав також і обговорив інформацію члена парткому В. І. Світличного про готовність мережі партосвіти до нового учбового року.

ВИЩА ШКОЛА НА НОВОМУ ЕТАПІ

З метою виконання постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому удосконаленню вищої освіти в країні» Одеський обком КП України й виконком обласної Ради депутатів трудящих прийняли спільну постанову й затвердили заходи, спрямовані на подальше підвищення рівня організаційної роботи партійних і громадських організацій вузів, на удосконалення форм і методів їх діяльності.

Передбачається проведення обласного активу працівників вищих учбових закладів, на яких будуть обговорені завдання по дальшому удосконаленню роботи вузів. Відбудуться обласні студентські збори і обласний зліт студентів-відмінників, присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР.

Покращення якості підготовки спеціалістів для народного господарства вимагає підвищення від-

повідальності професорсько-викладацького складу за навчання і виховання студентів, активної їх участі в усій виховній роботі. На засіданнях вчених рад, в парткомах, партбюро факультетів, в партгрупах кафедр необхідно заслухати викладачів, вивчати їх досвід виховної роботи серед студентів.

Ректорати і парткоми вузів повинні встановити дійовий контроль за науковим та ідейним рівнем лекцій, зосередити зусилля викладачів суспільних наук на глибокому вивченні студентами марксистсько-ленінської теорії, регулярно проводити методичні конференції викладачів всіх кафедр. Систематично організовувати курси студентських наукових робіт, зустрічі з партійними і радянськими працівниками, керівниками підприємств і наукових закладів з соціально-політичних, економічних та науково-технічних пи-

тань. Регулярно проводити лекції та бесіди про ідеологічні диверсії імперіалізму і реакційну суть антикомунізму.

Парткоми та ректорати вузів повинні досягти соціально-політичної активності всіх студентів, прищеплювати їм навички громадської роботи, залучати кожного студента до виконання громадських доручень, до шефської роботи і громадсько-корисної праці. Досягти активної участі студентів в художній самодіяльності і фізкультурно-спортивній роботі.

Накреслено проводити постійну роботу по підвищенню професійної і педагогічної кваліфікації професорсько-викладацького складу. До кінця п'ятиріччя передбачається направити на факультет підвищення кваліфікації понад 1500 викладачів вузів. Необхідно підвищити ефективність наукової підготовки кадрів через аспірантуру.

В постанові звертається увага на підвищення теоретичного рівня і ефективності наукових досліджень, пов'язуючи їх з завданням покращення підготовки кадрів для народного господарства. Наукову розробку комплексних проблем здійснювати в співдружності з академічними інститутами, науково-дослідними закладами Південного наукового центру АН УРСР, галузевими міністерствами і відомствами.

Собласний відділ охорони здоров'я, обласна контора громадського харчування, облуправління торгівлі і побутового обслуговування, райвиконком повинні систематично вивчати і контролювати стан побуту студентів, досягти покращення роботи підприємств громадського харчування, культурно-побутового і медичного обслуговування.

Передбачається розширення учбово-матеріальної бази для вищих учбових закладів і мережі студентських гуртожитків.

(Передруковано з газети «Знамя комунізму»).

ПРОПАГАНДИСТ, НАУКОВЕЦЬ

Минуло 70 років Самуїлу Яковичу Когану.

В 1928 році він закінчив Інститут народного господарства, і з того часу понад 45 років він віддав педагогічній роботі в вузах.

В університеті він працює з 1934 року на різних факультетах, головним чином, на філологічному та історичному. Викладає Самуїл Якович діалектичний та історичний матеріалізм й історію філософії.

С. Я. Коган — високо ерудована людина. Викладання його характеризується ясністю думки, чіккістю та послідовністю, ідейно-методологічною марксистсько-ленінською спрямованістю курсу.

Самуїл Якович проводив і велику науково-дослідну роботу. Його праці органічно зв'язані з корінними завданнями розвитку ленинських філософських ідей, особливо на сучасному рівні розвитку нашої країни.

На симпозиумі, присвяченому 30-річчю появи книги В. І. Леніна «Матеріалізм та емпіріокритицизм» він виступив з критичною доповіддю, спрямованою проти неопозитивізму.

Особливу увагу в своїй науко-

вій роботі Самуїл Якович приділяє проблемам мови. В «Вопросах філософії» була надрукована його стаття «Питання мови в філософії Гегеля», де автор робить гносеологічний та соціологічний аналіз теорії Гегеля.

Самуїл Якович написав такі роботи: «Лінгвістична концепція Гумбольдта», «Проблема мови в філософії Руссо». Він проводив також велику й багатогранну пропагандистську роботу: виступав з лекціями в робочих аудиторіях, проводив семінари, викладав філософію в вечірньому університеті при Будинку вчених для наукових працівників, а також в Університеті марксизму-ленінізму при Будинку офіцерів. Багато сил віддає Самуїл Якович вихованню молодих вчених, був науковим керівником багатьох аспірантів. Розповідаючи про багатогранну роботу ювіляра, треба згадати й про те, що з 1951 по 1955

роки він керував кафедрою філософії нашого університету.

Свою кандидатську роботу він захистив в 1938 році, а в 1943 році підготував до захисту докторську дисертацію, але тяжка хвороба перервала його роботу. Він змушений був відмовитись від всякої лекційної роботи. Але, незважаючи на хворобу, Самуїл Якович продовжує надавати допомогу дипломантам та аспірантам рецензіями, відгуками, особистими бесідами.

Поздоровляємо вельмишановного Самуїла Яковича від імені колективу університету, співробітників кафедри філософії, численних його учнів. Бажаємо йому здоров'я, довголіття, бадьорості! З почуттям глибокої поваги висловлюємо вдячність Самуїлу Яковичу за багатогранну роботу в університеті.

Б. М. МЕЛАМЕД,
доцент.

ПОПРАЦЮВАЛИ ДОБРЕ ТЕПЕР—ЗА НАВЧАННЯ! ПОМІДОРИ, ПОМІДОРИ...

Широко розкинулась 100-гектарна помідорна плантація, затиснена в лещата лісосмуг. Тут, у володіннях радгоспу ім. 50-річчя Жовтня, і «кинула «якір» студентська група другого курсу філологічного факультету. Збирання помідор, як і інших овочевих, як відомо, не піддається механізації. Тут, насамперед, потрібні руки. Усвідомлюючи це, студентська мотоль щороку вирушає на допомогу селу.

Як же працювалось нам? Потрібно сказати, що було всього. Перші дні норми, яка становила 30 ящиків на кожного, ніхто не виконував. Але це не пригнітило оптимістів. Кожен усвідомлював, що це з незвички, що справа надалі піде гаразд. Так і вийшло. Дру-

гого ж дня норма була переви-конана. Керівник групи В. О. Козленко порадився з комсоргом курсу В. Гусаком і старостою О. Богущьким. Вони домовились поділити студентів на групи і влаштувати між ними змагання. Це відразу ж дало наслідки. І студенти похва-вішали, і робота закипіла.

Майже протягом всього ча-су роботи незмінним лідером була друга група (ста-роста О. Радько). Тон в робо-ті задавав В. Гусак, що від-носив заповнені помідорами ящики і підносив порожні.

Інші групи намагались не відставати. Зрідка то одній, то іншій вдавалось обігнати пере-довиків по загальній кількості зібраних ящиків, але головний показник — кількість ящиків,

що припадає на кожного сту-дента — завжди говорив на користь хлопців та дівчат дру-гої групи.

На жаль, бадьорий настрої, що панував протягом майже всього часу, був наприкінці зіпсований групою недисци-плінованих дівчат...

Тепер, коли все позаду і сту-дентське життя ввійшло в своє русло, часто згадується робота в радгоспі.

Перерва між лекціями. В коридорі філологічного факультету групами скупчились юна-ки. Яка ж тема їх розмови? Ось послушайте.

— Знаєте, хлопці, — гово-рить один, — мені сьогодні по-мідори привиділись у ві сні...

В. БОРЕЦЬКИЙ,
студент другого курсу
філологічного факультету.

НА ПОЛЯХ—ХІМІКИ

Студенти хімічного факультету сумлінно працювали на збиран-ні врожаю в трьох колгоспах ра-йону. Особливо добре попрацюва-ла група студентів 4-го курсу в колгоспі ім. Мічуріна (комсорг Т. Каменева). Повністю зібрані кавуни з бахчі, 250 тонн буряка. Силами студентів факультету в цьому колгоспі проведений кон-церт самодіяльності для трудівни-ків села.

Добру роботу показали хлопці і дівчата 3-го курсу в колгоспі ім. XX з'їзду КПРС на чолі з ком-соргом Ю. Сеньковим на уборці винограду. Високою дисципліно-ваністю й сумлінністю відзначились другокурсники на Комінтернів-ській птахофабриці в Первомай-ському.

Студенти-хіміки зробили гідний внесок у всенародну турботу про врожай.

Ю. АНІСІМОВ,
доцент.

ТОБІ, ПЕРШОКУРСНИКУ

Першокласник. Він, як пер-шокласник, що тільки-но пере-ступив шкільний поріг. Все для нього нове, незвичне, і аж тро-хи неначе лякає його. Йому ба-гато хочеться взнати: і як спланувати свій час, і як кон-спектувати лекції, і як прий-маються іспити, і чи важко складати першу сесію.

То ж бо й не дивно, що зу-стрічі старшокурсників, з «пер-шаками» стали вже доброю традицією на філологічному факультеті.

От і того дня, тільки-но дзвінок сповістив про закінчен-ня третьої пари, першокурсни-ки заповнили 20-у аудиторію. З великою увагою і цікавістю во-ни вислухали розповідь студен-та 5-го курсу В. Козака про те, як готуватися до першої в житті студентської сесії та до семестрових практичних за-нять, колоквиумів, семінарів. П'ятикурсник В. Ліновицька дуже цікаво розповіла про свої курсові «вечорниці», «вогники», вечори відпочинку, «філологіч-ні п'ятниці» і спортивні зма-гання.

Зустріч продовжується. І по-ступово зникають в очах «пер-шачків» острах перед невідомістю, невпевність. Перед ними, по розповідях старших товари-шів, розкривається важке й цікаве, веселе життя філологіч-ного.

А потім на старшокурсників посипалася ціла гора запитань: тільки встигай відповідати.

— А де ми проходитимемо практику після першого кур-су?

— А чи можна записатися до «Льонка»?

— А можна нам відвідува-ти заняття наукових гуртків?

Питання... Питання... Питан-ня... Їх цікавить все, цих вчо-рашніх школярів та школярок, робітників та робітниць. З 1 вересня вони почали жи-ти студентським життям, веселим і невгамовним, інколи важким, але завжди цікавим...

В. ВІКТОРОВ.

Помідори, виноград — на цих овочах «спеціалізувались» студенти. Весело, швидко, якісно більшість з них збирала ово-чі й фрукти. Про роботу на-

ших студентів і розповідають фото на 1-й та 3-й сторінках.
Фото К. ЧЕЧКІНОЇ,
С. ЄФІМОВА
та А. СЕРГІЄНКО.

ЛЕКЦІЇ, БЕСІДИ

В новому навчальному році ве-лика група викладачів кафедр суспільних наук виїжджала в районі області з лекціями, присвяченими 50-річчю утворення СРСР.

Завідуючий кафедрою історії КПРС Н. М. Якупов прочитав 4 лекції для трудівників села Ізмайльського району: «КПРС — творець СРСР», «50 років утво-рення СРСР», «СРСР — оплот миру, міжнародної безпеки», «Успіхи зовнішньополітичної діяль-ності КПРС».

Партактиву і пропагандистам Красноокнянського району викла-дач кафедри В. М. Федоров роз-повів про міжнародне становище. Особливо плідним був виїзд в Красноокнянський район старшо-го викладача кафедри М. О. Скрипника, який прочитав 10 лек-

цій для робітників, колгоспників та вчителів району.

Чотири лекції для трудівників Савранського району прочитав до-цент П. С. Столяр. В Котовський район виїжджали викладачі ка-федри історії КПРС В. І. Світ-личний та В. В. Козленко.

Трудівники Іванівського району слухали лекції викладачів кафе-дри політекономії. 8 лекцій для колгоспників району прочитав до-цент М. Я. Фіногін, дві — В. Я. Тесленко і три — Л. А. Левченко теж для трудівників села.

В Іванівський та Білгород-Дні-стровський райони виїжджав з лекціями завідуючий кафедрою на-укового комунізму доцент Д. М. Щербаков.

Виїзди наших викладачів в ра-йоні області з лекціями про 50-річчя утворення СРСР тривають.

ПІСЛЯ ЛІТНЬОЇ ПЕРЕРВИ

Молодіжний студентський клуб сучасних проблем (КСП) про-довжує свою роботу. Ось вже тре-тій рік КСП збирає у себе сту-дентів, аспірантів, викладачів на-шого університету, а також всіх, хто бажає взяти участь в диску-сіях з актуальних питань сучас-ності.

Було обговорено багато цікавих проблем: соціальна роль науки й мистецтва, довголіття і безсмер-тя, науково-технічна революція і еволюція людських почуттів, ма-сові комунікації і розвиток люд-ського спілкування, біологічне і соціальне в людині майбутнього тощо.

Особливо активними учасника-ми були студенти юридичного, фі-лологічного, історичного, механі-ко-математичного, хімічного, біо-логічного факультетів, студенти інституту народного господар-ства, політехнічного інституту. Во-

ни сміливо відстоювали свою то-чку зору, пропонували сміливі рі-шення, ставили нові питання. Цьому сприяли і традиції КСП. «Не-хай кожний висловлює свої дум-ки, але перемагає найсміливіше, найкрасивіше, найлогічніше».

В новому році рада клубу чекає ваших пропозицій, щоб покращити організацію своєї роботи, зробити більш багатограними теми диску-сій, і запрошує членів НСТ висту-пити з популярними доповідями.

Товариші студенти! Де б ви не вчилися, знайте, що філософський КСП — це ваш клуб. Читайте об'яви, приходьте на засідання та дискусії, приносьте будь-які про-позиції, нові теми для обговорен-ня, просто власні думки й сумні-ви, які допоможуть зробити наші зустрічі цікавими, розібратись в багатьох наболілих питаннях сьогоднішня.

Рада КСП.

ЯК ГОТУВАТИ СТУДЕНТІВ?

З першого жовтня 1972 року по-чинаються заняття в школі «Юний хімік» при хімічному факультеті університету. Заняття з учнями проводить група студентів-ентузі-астів хімічного факультету.

Кожної неділі, не рахуючись з вільним часом, по 3—4 години віддають вони юним любителям хімії. Найбільш активну участь в роботі «Юного хіміка» беруть К. Кулігіна, М. Котлерман (II курс), В. Колонтаєвська (IV курс).

Сорок дев'ятикласників прослу-хали в минулому році курс лек-цій з хімії, провели багато ла-бораторних та семінарських за-нять, а в кінці року склали іспит.

Більшість хлопців люблять хі-мію, заняття приносять їм велике задоволення.

Три члени з «юних хіміков» бра-ли участь в республіканській хі-мічній олімпіаді 1972 року. Та до-сягнуті успіхи незначні в порів-нянні з можливостями школи «ЮХ».

Мета «Юного хіміка» — при-щеплювати й підтримувати любов учнів до хімічної науки, дати їм можливість поглиблювати й удо-сконалювати свої знання з хімії, навчити їх працювати в справж-ній хімічній лабораторії.

Важливо також познайомити хлопців з історією, сьогоднішнім та майбутнім університету, розпові-ти їм про вчених, тих, хто ство-рив та створює славу ОДУ, про завдання та проблеми, що вирі-шуються ними, про роль нашого університету в розвитку науки та техніки. Хотілося б домогтися, щоб юні хіміки вважали універ-ситет своїм, і після закінчення школи, звичайно ж, вступали до університету.

Другий рік існує школа «Юний хімік», але саме існує, бо в її ро-боті більше недоліків, ніж успі-хів.

На жаль, дуже мало допомоги ми одержуємо від викладачів хі-мічного факультету. За весь рік роботи жодного разу на лекції, які читали студенти, не з'явилися викладачі, не було жодної кон-сультації, жодного обговорення лекцій, що читали студенти. Адже багато студентів свої перші лекції прочитали саме в школі «Юний хімік», й, ох, як необхідна була б їм підтримка досвідчених педаго-гів, їх поради й допомога!

Зовсім нема допомоги від ком-сомолу хімфаку. Члени бюро зов-сім не знають про справи шко-ли «ЮХ», а комсорг факультету С. Котляр назвав якимось заняття з учнями «хлоп'яцтвом».

Яскравим показником роботи з учнями є республіканські та все-союзні семінари юних хіміків. Са-ма участь в цих форумах науки— велике свято для учнів.

Зустрічі з ровесниками, вчени-ми, академіками, екскурсії на важ-ливі підприємства країни, й, на-решті, результати виступу назав-жди запам'ятовуються учасникам олімпіади.

Але чим пояснити, що команда Одеської області ось вже чотири роки посідає місця нижче десято-го?

Адже в кожній школі можна знайти декілька учнів, що люб-лять хімію, але рідко цей інтерес до хімічної науки підтримується й розвивається. Тому, мабуть, на хімічному факультеті можна зу-стріти молодих людей, яким хімія байдужа, яким потрібен папірець про вищу освіту, а не знання. Чим же інакше пояснити той факт, що велика кількість студентів хімфа-ку мають «трійки» з хімії — пред-мета, заради якого вони вступили до університету.

Хочу порівняти можливості одеського й київського учня, який цікавиться хімією.

В Києві існують хімічні гуртки при станції юних техніків, при Па-ладі піонерів, нарешті, школа «Юний хімік» при Київському уні-верситеті, та й в багатьох серед-ніх школах працюють хімічні гурт-ки.

Працювати з учнями вважають за потрібне найвидатніші вчені Києва.

Учні 9—10 класів залучають до наукової роботи, щороку прово-дяться районні, міські, обласні конференції любителів хімії, кон-курси на кращу доповідь, рефе-рат. В результаті — чотири роки команда міста Києва посідає на республіканських хімічних олімпі-адах перші місця.

В Одесі почала працювати шко-ла «ЮХ», але діяльність її поки що незадовільнена.

Більшість вчителів хімії серед-ніх шкіл Одеси — спеціалісти-біологи, в більшості випадків ті, хто не може прищепити учням ін-терес до хімії. Тільки окремі шко-ли Одеси можуть похвалитись тим, що в них працює хімічний гурток. Ось тому й зростає знач-нення школи «ЮХ» при універси-теті в справі розповсюдження хі-мічних знань серед учнів.

В цьому році студенти енергій-но взялись за роботу: підготовле-но плани занять, накреслюється провести заочну хімічну олімпіаду серед учнів Одеської області, ду-маємо організувати поїздки в села області й читати учням лекції.

Такі наші плани. Тепер залиши-лось найважче: втілити плани в життя, підготувати майбутніх сту-дентів до хімфаку. І хочеться ві-рити, що ці плани ми виконаємо. Звичайно, з допомогою наших старших товаришів.

І. КЛИМЕНКО,
студент другого курсу хімфаку.

Я б л у к а

Василь ПОЛТАВЧУК

НОВЕЛА

Чекаю матері чи, може, батька. Віряться, що хтось один таки приїде, а знаю, що обоє не будуть...

Чекаю, то й не пішов нікуди, сиджу в кімнаті. А хлопці десь в читальному залі з самого ранку: в них ще один екзамен. Я вже вільний і завтра буду в Києві. Додому їхати нема коли, бо дорога не близька. Та й не хочеться...

Чекаю матері чи, може, батька. Разом вони не прийдуть... І так не часто бували обоє, бо все то робота, то щось інше. А тепер...

День видався такий, що тільки в кімнаті і сидіти. Йде дощ, як не дивно. Отак, посеред зими. В цьому південному місті вже звикли до нього, тепер заклопотано поспішають тротуаром, зовсім байдужі до дощу. А той січе безупинно, розмірено, одноманітно, тільки яблунька побіля гуртожитку, бува, здригнеться, і тоді великі краплини, мов сподади, розворушують сіру розміреність дощу, а яблуньці стає легше, і знову тече до незвичності спокійна і до болю надокучлива одноманітність. І не знаєш, чого чекати: весни чи зими? Дивно і смішно: зимою чекати зими. Ні, вже краще весни...

Пам'ятаю, батько водив мене по садку, що побіля хати, і все розказував, показував, яку яблуньку сам посадив в день мого народження, а яку — з мамою, як мені рік було. І радів, клав, мов дорослому, руку на плече і, усміхаючись, говорив матері:

— Слухайте, бач. Піде в мене, теж садитиме. От тільки, Маріє, вивчимо його...

А мати ніжними, мов пелюстки яблуневого квіту, очима усміхнено дивилася то на мене, то на батька. Навпевне, і вона так думала. І батько (він агроном) готував з мене собі заміну. А вишло так, що я стану вчителем...

Здригнулася яблунька, чи то від вітру, чи від важких краплин. Та враз і застигла в німій непорушності, мов ніяково стало їй переді мною. І тільки дощ січе, вишиваючи на землі розмірену одноманітність...

Але ж і погода сьогодні! Коли б отаке було та в нашій Лугівці, бабка Матрона з повним правом сказала б, що прийшов всесвітній потоп. На цю тему вона любить розмовляти, особливо зі мною, як приїжджаю на канікули. Але й не сердиться, коли я починаю доказувати їй своє, тільки каже завжди:

— Е-е, ти молодий ще. От поживеш, побачиш — тоді не таке будеш говорити.

А ще, ніби між іншим, додавала:

— Батько не любить твоєї матері, тому, либонь, що людяніша вона за нього...

Заперечувати бабці Матроні я не міг, бо, й справді був це молодий, хоч подумки не згоджувався з нею...

II

Як вже приїжджають до когось батьки, то радіє не тільки він один. Радість та для п'яти кімнат в правому крилі другого поверху. Тут живуть філологи-третьокурсники. Р'єже коли в якійсь кімнаті є чиясь мати чи батько, там і всіх застане. Дивується тільки, як навіть таке гостинне помешкання, як студентське, вміщує всіх.

Живемо отак вже третій рік. Звикли, жартуючи, інколи говоримо, щоб нас і на роботу направили в одне місце. А що батьків чекаємо, то лише нам відомо. Моїх чекали не те що найбільше, а просто по-особливому. Бо вони привозили яблука...

Батько бував рідко, частіше мати приїжджала сама. З снігової зими привозила щедру, мов земля, українську осінь. Невеличка на зріст, вона виймала з корзинки маленькі сонечка. І такою гарною була моя мати в ці хвилини. Я дививсь і дививсь на її натружену постать, на руки, що дістали і принесли стільки сонця! А червонобокі згустки літа неслухняно грали барвами, перекочуючись на столі, і яблуново всміхалися завіконній зимі. Їм байдуже до неї, вони горді і сонцедайні, мов святість материнства. В них тайлось ще стільки теплого літа, нуртувала квітнева заміть і вигравав, мов скрипаль, осінній багрянець. Рум'янобокі яблука щедро і вільно дихали теплом натружених рук і трішки зраджували матір, бо вона ніколи не хотіла виставляти напоказ свою любов до мене...

І дивувались тільки, як матері вдається зберегти яблука серед таких лютих морозів. Сидимо, весело знищуємо смачну червонобокість. А мати лише усміхається самими помолоділими очима та все припрошує. І здається, що ти не в кімнаті, не в оцьому великому місті, а там, побіля хати, в яблуневому садку. А мати щебече:

— Ви їжте, діти. Всім вистачить, а на осінь і справді приїжджайте до нас додому. Хоч на один день...

— Приїдемо! — запевняємо хором, і яблукам на столі стає все просторіше.

Хтось залицує:

— Тітко Маріє, а як ви зберігаєте яблука?

Тут мати з відповіддю не спішить. Зробить таємничий вираз обличчя і вже потім:

— Це секрет мій. Я його тільки своїй невістці скажу. І то, як поважати мене буде...

А сама хитро так дивиться на Тамару. Ну й мати, як вона взнала! Я опускаю очі, вдаючи, ніби щось розглядаю. А Тамара зніяковіла, стала, мов спіле яблуко. Всі, неначе змовившись, теж дивляться на неї. А мати виручає нас обох, переводячи розмову зовсім на інше:

— От скажіть мені по правді, як тут вчиться мій синок? Сам пише, що добре. А я так: і вірю, і не вірю. Ледачкуватий таки був, але хитрий. Поставить йому вчителька двійку, а він її гумкою, гумкою... І вже п'ятірку несе додому. Тому то й цифри так гарно уміє писати...

Сміються усі від душі, а найголосніше — я... Яблука ще більше струменять теплом, вптаємки перешіптуючись, і ніжно всміхаються нам материнською ласкою і багрянцем щедрої осені...

III

Зів'яв неспокій дня. Навіть дощ і той притомився, шумить все тихіше й тихіше, ніби виправдовується за гамірливий, хоч і одноманітний, день. Вечір залишив собі для побачення обкутані дощовим рядом ліхтарі та запізнаних перехожих.

Хлопці вже прийшли з двою з наукою і тепер відпочивають перед завтрешнім днем. Я кілька разів брався за книжку, але знову й знову клав її на місце. Не читається... Дощ...

В двері постукали. Я різко повернувся обличчям до того, хто мав увійти... Не мої. А власне, чому не мої? Тільки моя чи, може, мій... Та це Олекса Крутий зайшов, все він то за книжкою, то за конспектом. Здавалось, що для нього ніби й не існує університетської бібліотеки і не читається по кілька лекцій кожного дня.

— Ну й дощик, аж вчити закортіло, — замість вітання сказав він.

Я мовчки підсунув конспект... А дощ образливо шепотів, і шепіт той видався мені найпідступнішим у світі...

Знову стукають, непевно так.

— Мати!

Чомусь навіть не подумав, що то міг бути і батько... Втомлено увійшла, поклала біля столу корзину і валізу.

— Здрастуйте!

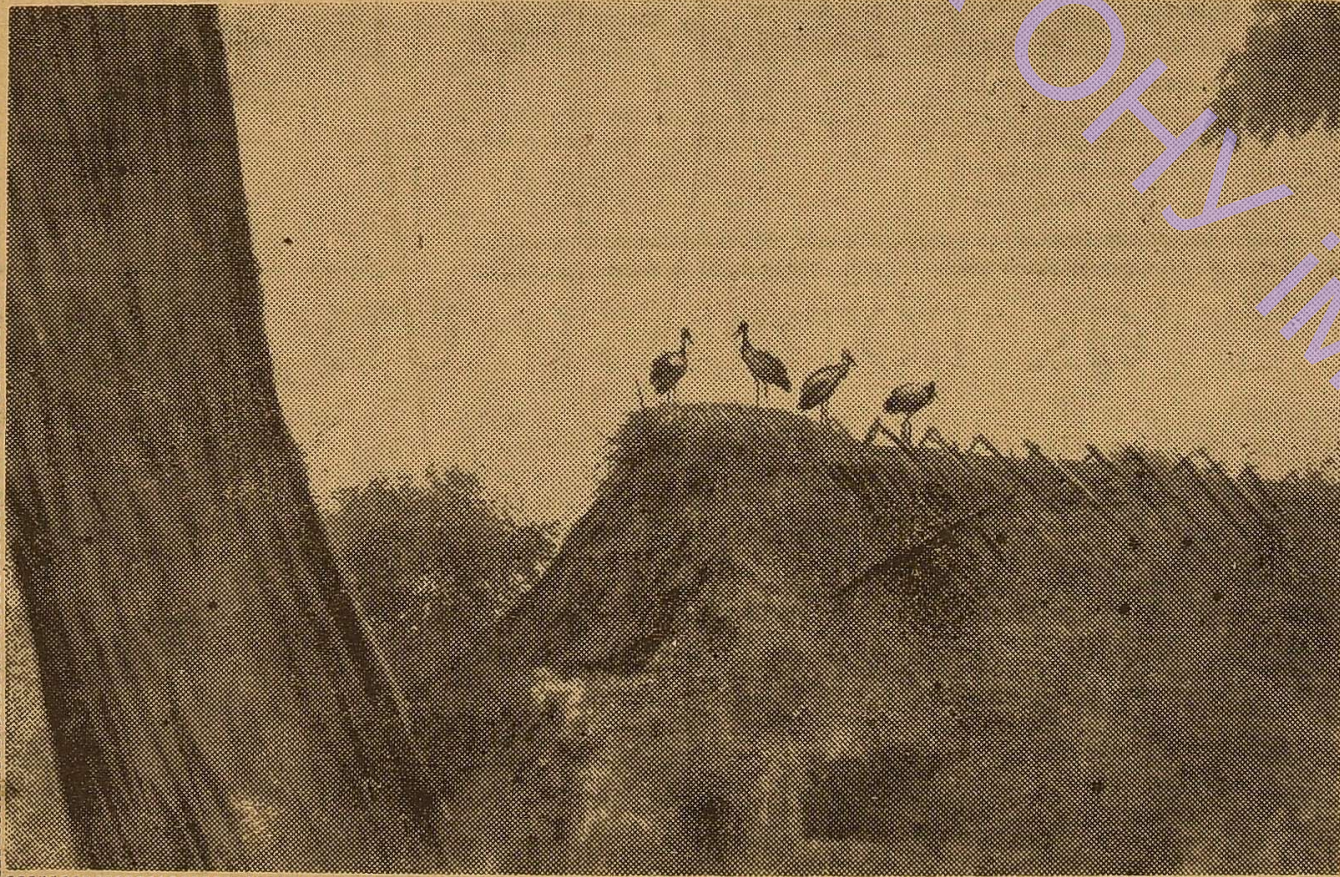
Материні губи ніжно торкнулися мого чола... А в кімнаті, мов у садку, так гарно запахло спілі яблука...

С В Е Т

Скільки света на свете!	В электрическом свете
Зажженная спичка —	обыденном,
и солнце,	в наших вечных огнях—
Близорукость фонарика —	Отраженьях геройства
И дальность прожектора,	и верности.
И настольная лампа	И пока на земле
На страже внезапной	Есть хоть несколько искр
бессоницы,	метеорных,
Когда мысли циклон	Не повиснет над ней
Завершает период безветрия,	Гриб смертельный глетворного
Сила мудрая в нем,	стронция,
Пусть порою почти	И пока у людей
и невидимом,—	Вера светлая в жизнь
В огонечке свечи,	не утеряна,
И в рефлекторной лунной	Не погаснет для нас
поверхности.	Олимпийски великое солнце!
В древних формах костра,	О. ДОРОХИН.

ЛЕЛЕКИ.

Фотоетюд А. БАБАКОВА.

Говорить лікар

НЕСУМІСНІ РЕЧІ

Чи не так, знайома картина: спортсмен потрапляє у компанію, де відзначають якусь важливу подію, його запрошують до чарки. Він відмовляється, стійко наполягає на своєму, говорячи, що спортсмену не можна пити. Буває, що не може витримати натиску друзів. «Подумаєш, одна чарка — кажуть йому. — Вона аж ніяк не вплине на тебе». Чи це так? Ні. От що кажуть з цього приводу лікарі.

Алкоголь — яд, що навіть при слабких розведеннях здатний значно змінити життєдіяльність живої клітини.

Під впливом алкоголю порушується функція всіх органів і систем людського організму, порушується обмін речовин, захисні сили організму зменшуються, підвищується сприйнятливість до простудних і інфекційних захворювань.

У спортсменів вживання алкоголю викликає зниження м'язо-

вої сили, зменшується працездатність, послаблюється увага і гострота сприйняття, зникає швидкість і точність реакції — що так необхідні в спорті.

Якщо спортсмен не додержується режиму, вживає алкоголь хоч в самих невеликих дозах, він не може розраховувати на високий спортивний результат, тому що алкоголь викликає найрізноманітніші хворобливі почуття, а справжній спорт любить здорових.

Наше завдання — всемірно покращувати справу комуністичного виховання широких мас, добиватись подальшого піднесення їх культури, удосконалення їх спортивної майстерності, виховати почуття високої моральної відповідальності перед суспільством і державою.

В спортивних колах не можна допускати вживання алкоголю.

В. ПАІС,
лікар обласного фізкультурного диспансеру.

СПОРТ ДОПОМАГАЄ

Нещодавно любителі футболу були свідками цікавої зустрічі між ветеранами міста Миколаєва та Одеси. Серед відомих у минулому гравців у складі збірної Одеси виступали і два працівники нашого університету, майстри спорту, старший науковий співробітник В. Бліндер і викладач кафедри фізвиховання О. Попичко. Як відомо, зустріч закінчилася внічию — 0:0. Але це не зіпсувало настрої більшістю і гравців. Гра ще раз довела, що спорту «кожен вік підвладний». Однак, надамо слово учаснику зустрічі О. Ф. Попичко.

— Як відомо, Ви кілька років тому залишили великий спорт. З якими почуттями Ви виходили на поле знову?

— Приємно було знову зібратися разом після значної перерви, побачити в команді тих, з ким чимало зіграно матчів. Це Колдаков, Бліндер, Масловський, Романов, Солодкий, Городенко та багато інших.

Приємною була і зустріч з самим стадіоном, з яким зв'язано багато: десять років гри за команду «Чорноморець», в тому числі п'ять — у вищій лізі. Тут ми грали з багатьма провідними командами нашої країни і зарубіжними.

— Чи не важко було грати після значної перерви?

— Навпаки, грали з піднесенням. Добре, що відродилася традиція зустрічей між ветеранами міст Одеси і Миколаєва. В цьому заслуга громадськості нашого міста.

Зрозуміло, що на долю захисників припало чимало «роботи». Бо з різних причин не взяли участь деякі провідні футболісти. Наприклад, Москаленко. Щоправда, темп гри був дещо повільний. Виступали-то ветерани. Щодо мене і В. Бліндера, то ми намагалися грати якнайкраще, адже серед глядачів було чимало студентів.

Дуже схвилювали нас квіти, які студенти подарували нам.

— Як ви ставитеся до слова «ветеран»?

— Ветеран у футболі — це вже якось стало для мене звичним. І разом з тим я починаю себе зовсім молодим — як спеціаліст, який не так давно прийшов в університет на викладацьку роботу. Спортивне загартування, те, що я продовжую займатися спортом, допомагає мені у роботі. Вважаю, що заняття фізкультурою та спортом дуже корисні. Це можуть підтвердити і викладачі, які не кинули спорт: І. Зелінський, Я. Захаржевський, М. Тихоненко, Є. Додін, І. Носирев та багато інших. Вони активно займаються спортом, незважаючи на те, що завжди дуже зайняті. Введення нового комплексу ГПО допоможе всім, хто за віком стали ветеранами, і тим, хто зараз не займається спортом, знову увійти у «спортивну форму», зміцнити здоров'я. І це допоможе в роботі.